

POSUDEK VEDOUCÍHO PÍSEMNÉ KVALIFIKAČNÍ PRÁCE

Název práce: Využití procedurálního audia pro tvorbu zvukových atmosfér
Autor/ka práce: Martin Michálek
Studijní program: Zvuková tvorba
Typ studijního programu: [bakalářský]

Vymezení cíle a jeho naplnění: D

Aktuálnost tématu (a relevance zvolené metodologie v případě diplomové práce): B

Odborný přínos, původnost práce a její případné využití v praxi: C

Logická stavba a členění práce: C

Formální úprava a náležitosti práce včetně jejího rozsahu: A

Práce s informačními zdroji: C

Jazyková, stylistická a terminologická úroveň: D

Stanovisko posuzovatele k výsledku kontroly Theses:

Celkové/vlastní shrnutí hodnotitele:

Martin Michálek si pro téma své bakalářské práce zvolil poměrně specifickou oblast procedurálního audia, kterou si sám dále vymezil na jeho využití ve zvukových atmosférách. Když mě s tímto tématem oslovoval, zmiňoval jsem, že je to velmi specifická oblast zvukové tvorby, která se nikdy masově nerozšířila a je tak poměrně složité o ni psát, ale Martinův upřímný zájem o problematiku mi

přišel sympatický. Stejně tak i samotné téma je velmi aktuální s potenciálem pro filmovou tvorbu a stále trpí nedostatkem kvalitní literatury. V průběhu psaní však Martin narazil právě na tyto na limity – většina aktuálních informací je povětšinou součástí přednášek na konferencích, rozhovorů s tvůrci anebo čistě jen předávána na základě sdílení zkušeností mezi zvukaři, naopak množství aktuální literatury není nikterak velké, což spolu s Martinovou nezkušeností s tématem, který naopak bral bakalářskou práci jako možnost bližšího seznámení se s procedurálním audiem, vedlo k tomu, že vznikl text s řadou nedostatků.

V práci se objevují nepřesnosti, či snaha o vytvoření kontextu, kde bychom jej složitě hledali. Abych uvedl příklad, Martin zmiňuje v kontextu s LOAD situací se zvukem vodopádu. Z dálky slyšíme zvuk zjednodušeně a lze využít syntézy, zatímco z blízka jde o komplexní zvuk a je tedy vhodné zvolit nahraný zvuk se kterým dále pracujeme. Z teoretického pohledu je tato úvaha v pořádku, v praxi by však z mnoha důvodů neobstála, avšak v textu tato informace působí jako by se jednalo o běžnou součást zvukové praxe. Práce také obsahuje řadu gramatických chyb a překlepů – především v anglických názvech – např. str. 8 – „engeeny“ nebo na str. 6 – „Později se jednoduché syntézy využívali...“ Výše uvedené nedostatky přičítám Martinovu podcenění náročnosti tématu a především nedostatku času na napsání textu.

Největší slabost celé práce však spatřuji v tématu samotném a jeho (ne)zpracování. Martin se rozepisuje o procedurálním audiu v obecné rovině, avšak k samotné podstatě procedurálního audia ve zvukových atmosférách, které by mělo být těžištěm celého textu, se ve výsledku věnuje jen velmi okrajově. Dostáváme pouze popis obecných výhod procedurálního audia a představení několika nástrojů, které lze pro tyto účely využít. Samotné téma tak zůstává neprobádané. Musím však konstatovat, že si je tohoto faktu Martin vědom a naráží na limity svých praktických znalostí a zkušeností, bez kterých je opravdu velmi složité proniknout více do hloubky.

Otázky a náměty k diskuzi při obhajobě:

Doporučení práce k obhajobě:	ANO
Navrhovaná klasifikace:	D
Datum vypracování posudku:	16.6.2023

MgA. Tomáš Oramus, Ph.D.

16.6.2023